

18-11-87

Kwaliteit en gezelligheid op Mollebone festival

De Tootjefloeters overhandigen hun tweede elpee aan burgemeester Zijlstra en wethouder Menninga van Termunten. Zijlstra; „Als Delfzijl bij Termunten komt kunnen de Delfzijlsters ook trots de de Tootjefloeters zijn”.

DELFIJL - Voor de derde keer een Mollebone festival in Delfzijl betekende voor de derde keer een uitverkocht huis in De Molenberg. Uitverkocht, al lang voor de datum van de voorstelling. Reden voor organisator Jan Knollesma om aan te kondigen dat volgend jaar twee avonden voor de Grunnege Mollebonen worden gereserveerd.

Voor zeshonderd mensen trad het puikje van het Groningse artiestenwereldje op, waarbij de opening meteen de grootste verrassing was. De groep Farrago, gevormd door leerlingen van de scholengemeenschap Winkler Prins uit Veendam, bracht a capella liedjes van Ede Staal.

Een gedurfde onderneming van deze jonge mensen, die echter zeer geslaagd genoemd mag worden. Op een zuivere wijze en met veel gevoel voor ritme werden de werken van Ede Staal voor het voetlicht gebracht. De groep besloot haar optreden met een ontroerende uitvoering van Ede's Credo-Mien bestaan.

Alex Vissering trad voor de eerste maal met zijn Gronings repertoire voor een groot publiek op. De zenuwen die dit met zich mee bracht bleek vooral voor de pauze. In zijn tweede optreden werd het allemaal wat losser. Eind 1986 begon Vissering met het schrijven van Groningse liedjes en binnenkort komt zijn eerste elpee uit.

De schrijver Kees Visser zorgde

voor een intermezzo in het muzikaal gebeuren met voordracht uit eigen werk. Zoals ook Jan Knollesma zei; „Het is een kunst om mooi te schrijven maar het is helemaal een kunst om het pakkend voor te lezen en het doet sterk denken aan Simon Carmiggelt”.

Voor de Tootjefloeters was het een extra feestelijke avond. Het Termunter trio overhandigde aan burgemeester Zijlstra en wethouder Menninga van Termunten de eerste twee exemplaren van hun tweede elpee 'In 't fluusteren van de wind'.

Na de pauze was het podium voor Lianne Abeln en Ed Wenink. Degenen die nog steeds denken dat het Gronings lied bestaat uit dat wat op de piratenzenders te horen is moet echt eens de moeite nemen naar dit duo (en de andere artiesten van dit festival) te luisteren. Het is wonderlijk om te horen hoe goed, de een tikje jazzy uitgevoerde, liedjes aansluiten bij de sfeer van het Groningse waarbij 'Mien slichte laand' favoriet is bij publiek en zo te zien ook bij uitvoerenden zelf.

Na al die lieve, zachte luisterliedjes, overdonderde de groep Grensgeval het publiek met cabaretse folk in het Gronings. Af en toe wat slecht verstaanbaar maar heel aanstekelijk. Als extraatje, niet omdat het in de avond pastte maar omdat het zo leuk is, bracht Grensgeval de lerse song The Wild Rover. Het, overwegend toch wat oudere, publiek honoreerde dit met luidkeels meezingen en armzwaaien.

Peter de Haan werd als hekkelsluiters aangekondigd met 'wat hail speciaals'. Nou, speciaal was het zeker. Vooral de 'rap' van Peter zorgde voor heel wat hilariteit. Dat kun je niet na vertellen, dat moet je gewoon zien. Het trio Henk Bemboom, dat ook de artiesten ondersteunde, trad twee keer op met een medley van Groningse liedjes, nu en dan voortreffelijk bijgestaan door pianist Alex Staal. Door een al te enthousiaste presentatie van Jan Knollesma, die een allercharmantste presentator was, werd het publiek bijna de bossanova 'Delfsiel' (Brasil) door de neus geboord. Bassist Jur Eckhard, die het nummer zong, kon Knollesma nog net op tijd terug fluiten.

De theaterdirecteur had duidelijk een beste avond. Zijn geestdrift kende geen grenzen en hij liet de gelegenheid niet voorbij gaan om af en toe een steek naar radio Noord uit te delen. Ook het publiek had het overtuigend naar de zin, het is dan ook een goed idee om volgend jaar twee avonden voor het festival te nemen. Dat wordt dan, gezien de reacties, twee keer een uitverkocht huis.